

Preceptum

necessarius alio. pro isto certe sibi magis
deberet. Dico etiā s̄m multitudinē mag
nitudinē ⁊ p̄cositatē rerum. qz penesica
vendens. s. p̄sum ⁊ olera. ⁊ de vno flore
no cōitari seruēs. nō pōt t̄m lucri recipe
sicut infutor vendens nobiles ⁊ multuz
vtilēs res. Nec infutor i quiete qdāmō
residens ceteris paribz. pōt t̄m lucz reci
pere. etiā d̄ eque magna pecunia sicut res
eque bonas de paribz longinquis addu
cens. Et iō si quilibet s̄m statū suū vellet
vuiere. ⁊ s̄m meritū suū lucri recipe. oīa
starent eo melius. S; qz penesica de mo
dico p̄cio ⁊ labore tantū vult lucrari. qz
quondie bonis cibis ⁊ paribz repleta sit.
⁊ vltra hoc p̄tinue plus dicit. q̄ si debite
p̄penderet. vix nudū panē mereretur. Et
infutor de modico labore ⁊ p̄cio respec
tiue vult se ⁊ suos tā delicate nutrire ⁊ p̄
ciose vestire sicut vnus de multo maiori
summa. grauiori ⁊ vtiliori labore cōitari
seruiens. ⁊ ita discurredo d̄ alijs. Hinc ē
qz quasi omnes auauacie ⁊ sup̄biez volu
ptatis morbo laborant p̄ que t̄m excecāt
qz credūt ita esse debere ex hoc qz illa sunt
tam cōiter tam p̄suetā. ⁊ qz q̄si omēs sic
agūt. cū t̄m nulla p̄suetudo possit excusare
in his q̄ sunt p̄ rectā rōnē. sed solū in in
differentibz que p̄nt fieri b̄n ⁊ male. Nul
la aut̄ recta ratio videt̄ dictare hoc bonū
qz filia simplicis militis aut burgenfis.
q̄zūlibet opulēta deferat tam p̄ciosam
vestē cingulū aut coronā. q̄ p̄ statu suffi
ceret cuiuscūqz magne principisse aut reg
gine. Nec hoc qz q̄zūlibet diues merca
tor tā splēdide in vestibz. tā magnifice in
sump̄tibz viuat qz sufficeret regi vel prin
cipi b̄n magno. Et hoc mō multa sunt q̄
sub dissimulatōe transeūt. nec deprimēt
tā mala. q̄ t̄m si recte pensarent. māifeste
viderent̄ excessiua recto iudicio rōis. Ex
quibz p̄ qz q̄zificatio p̄cij iusti pensan
da est i libra rōis recte attendendo bona
fide. s. fideli intentione suā industria circa
rem sollicitudinem necessitatem ⁊ nobi
litatē rei vendibilis. magnitudinē mul

Septimum

titudinē. labores picula ⁊ sumptus.
De vsuris. Capitulum. vi.

De vsuris modo

⁊ alijs contractibus tria ponent.
Primo quor̄ modis vsurarij faciunt p̄
septimū p̄ceptū. Sc̄do quanta mala lu
dos comitent. Tercio quō peccant luso
res. **B** Quantū ad primū p̄notan
da sunt q̄tuor. Primo qz vsurarij tenent̄
ad restitutōnem vsure. ⁊ ad restitutōnem
dāni p̄ vsuras alicui illati. Omnis enim
vsura p̄mittit̄ circa mutuatiōnem vel cō
cessionem. Est autē mutuatiō actiua seu
p̄cessio. datio gratuita rei quā vel equiua
lens tenet̄ reddere recipiēs iuxta pactū.
Mutuatio h̄o passiuā ē talis rei receptio
Dicit̄ enāz mutuatio q̄si meū tuū facio.
Hoc t̄m qd̄ nbi mutuo nō simplr̄ definit
esse meū s; solū ad r̄ps d̄z esse tuū. Unde
veraciter dicere possum me t̄m h̄re apud
te ⁊ ille nō diceret̄ oīno paup̄ cui debito
res bene soluturi tenerent̄ multa. Dicit̄
aut̄ mutuo pecunie vel b̄mōi datio. qz
d̄nium trāssert̄. Unde in scriptura vocat̄
mutuatio dano Exo. xxij. Deu. xv. Luc.
vi. Si inquit mutū dederitis his q̄bz
sperans recipe. q̄ grā est vobis. nam ⁊ pec
catores pctōnibz fenerant̄ vt recipiāt eq̄
lia. Et statū seq̄t̄ Mutuū date nihil inde
sperātes. ⁊ erit merces v̄ra multa ⁊ entis
filij altissimi. qz ipse benignus est sup̄ in
gratos ⁊ malos. Dicit̄ gratuita datio. qz
sic pura ⁊ simplex donatio sit gratis sine
limitatōe. sic ista d̄z gratis fieri. salua ista
limitatōe de reddendo. v̄si r̄ps vbi supra
d̄t. Nihil inde sperantes. supple vltra red
ditōnem rei. Addit̄. quā vel equiualens
tenet̄ reddere. qz nisi hoc eēt. pura ⁊ sim
plex foret donatō. D̄t̄ vel equalēs. qz ali
q̄n res eadē n̄ p̄t reddi. qz distrahit̄ vt pe
cunia. vel p̄dit̄ aut p̄t. vt equ⁹ aut dom⁹
D̄t̄ etiā iuxta pactū qz mutuo recipiēs n̄
tenet̄ v̄ mutuata simplr̄ reddere. nisi ita
sit pactatū D̄t̄ ei tale pactū fieri qz resti
tuat si penitū fuerit. vel si aut d̄z venerit